

Inspectie Leefomgeving en Transport
Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

> Retouradres Postbus 16191 2500 BD Den Haag

T.a.v. Roald Lapperre

ILT
TWO Omgeving en Bestuur
Netwerk Leefomgeving en
Wonen

Den Haag
Postbus 16191
2500 BD Den Haag

Contactpersoon

Datum 23 mei 2019
Betreft HUF toets KRA

Ons kenmerk
ILT-2019/29494

Geachte heer Lapperre, beste Roald,

Op 18 februari 2019 heeft de ILT van u een verzoek ontvangen voor het uitvoeren van een HUF-toets op de wijziging van de Wet milieubeheer. Het wetsvoorstel dient ter implementatie van de wijziging van de EU-Kaderrichtlijn afvalstoffen (KRA).

De belangrijkste onderdelen van de wijziging ter implementatie van de richtlijn zijn:

- de voorwaarden voor het bepalen of er sprake is van einde-afval of een bijproduct, worden opgenomen in de Wet milieubeheer;
- wijziging van de grondslagen voor het vaststellen van regelgeving over:
 - nationale criteria over einde-afval of bijproducten
 - uitgebreide producentenverantwoordelijkheid
 - gescheiden inzameling van bepaalde afvalstromen;
- stoffen die bestemd zijn voor gebruik als voedermiddelen worden, voor zover het gaat om afvalstoffen, uitgesloten van het afvalstoffenrecht omdat hier andere EU-regelgeving op van toepassing is;
- wijziging van een aantal definities, waaronder de introductie van het begrip bloafval in plaats van het nu gehanteerde begrip groente-, fruit en tuinafval.

Met excuses voor de late verzending ontvangt u hierbij de officiële reactie van de ILT. Inhoudelijk is deze toets reeds afgestemd met uw medewerkers. Deze HUF-toets beschrijft van voorgenomen wet- en regelgeving wat de gevolgen voor de uitvoering en de handhaving zijn en geeft de mate van fraudebestendigheid weer. Hieronder staan de algemene bevindingen weergegeven en in de bijlage zijn de gedetailleerde opmerkingen per artikel in de wettekst opgenomen.

Afval of geen afval

De ILT onderschrijft het belang voor de circulaire economie om duidelijkheid te geven wanneer het predicaat afval vervalt. Hoewel de mogelijkheid voor het opstellen van nationale regelingen voor einde afval of bijproduct is overgenomen, is de mogelijkheid die de KRA biedt om per geval een besluit te kunnen nemen niet overgenomen. Ten behoeve van de handhaafbaarheid heeft de ILT ook een duidelijke voorkeur om zoveel mogelijk in nationale regelingen vast te leggen maar er kunnen zich ook situaties voordoen waar een individuele benadering beter past. De huidige werkwijze voor individuele gevallen door het afgeven van een rechtsoordeel geeft onvoldoende rechtszekerheid en kan tot ongelijke situaties leiden.

In sommige gevallen is het voor de handhaafbaarheid van belang om duidelijkheid te geven over wanneer er geen ongunstige effecten voor mens en milieu optreden (criterium d. bij bijproduct of einde afval). Er zijn niet altijd duidelijke normen. Voor bepaalde stoffen die uit de recycling komen zou een heldere norm de gewenste duidelijkheid kunnen geven. Een passage in de nota van toelichting onderschrijft dit ook: "Om de overgang naar een circulaire economie te bevorderen is duidelijkheid over het onderscheid tussen materialen die wel en materialen die geen afvalstof zijn voor de actoren in de markt van groot belang".

ILT
TWO Omgeving en Bestuur
Netwerk Leefomgeving en
Wonen

Datum
23 mei 2019

Ons kenmerk
ILT-2019/29494

Uitgebreide producenten verantwoordelijkheid (EPR)

In algemene zin constateert de ILT dat niet alle bepalingen over EPR uit de KRA (8bis leden 3d, 4, 5 en 6) in deze wijziging voorkomen. Maar omdat in lid 7 is bepaald dat uiterlijk 5 januari 2023 aan die verplichtingen moet zijn voldaan, zal dat bewust zijn gebeurd. Verder mist de ILT aandacht voor mogelijke systemen van certificering en voor handhavingproblemen die de ILT op dat vlak ervaart.

Hoewel de ILT het instrument EPR ondersteunt is handhaving tegen een individuele producent/importeur in de huidige vorm niet mogelijk indien een inzamel- of recyclenorm niet wordt gehaald. Dit is in huidige regelgeving met producentenverantwoordelijkheid reeds het geval. Volgens de ILT zou een geschikt uitgangspunt zijn om een collectieve uitvoeringsorganisatie in te stellen die de normadressant wordt. Dit tenzij een individuele producent aan de hand van vast te stellen criteria op basis van een uitgebreide beschrijving en met financiële waarborgen aannemelijk kan maken dat die producent/importeur zelfstandig invulling kan geven aan de EPR-plicht.

Definities

De ILT constateert dat niet alle (nieuwe) definities uit de KRA zijn overgenomen. Als reden wordt aangegeven dat deze alleen van toepassing zijn bij monitoring en er geen betrokkenheid is van een medeoverheid of term is al duidelijk. Omdat veelal de primaire bron van gegevens bij de monitoring een andere partij is, beveelt de ILT aan deze termen toch bij de definities op te nemen.

Bepalingen voor rijksoverheid

Een aantal bepalingen die zijn gericht op de rijksoverheid zijn niet overgenomen uit de KRA. Argument is dat er sprake is van een feitelijke handelling en dat dit geen implementatie behoeft. Voor de duidelijkheid en het gelijkheidsbeginsel stelt de ILT voor deze bepalingen wel over te nemen. In de bijlage bij deze HUF-toets (bijlage C Transponeringstabel) zijn deze bepalingen weergegeven.

De ILT verwacht voor deze wijziging geen extra capaciteit nodig te hebben. Graag ontvang ik van u een reactie op deze HUF-toets, alsmede een definitieve versie van de wetswijziging.

Hoogachtend,
De Inspecteur-Generaal Leefomgeving en Transport,

mr. J. van den Bos

BIJLAGE: opmerkingen per wetsartikel

BIJLAGE

HUF-toets wijziging Wm april 2019, Opmerkingen per wetsartikel

Artikel 1.1

c. het gehalte aan gevaarlijke stoffen in materialen en producten;

ILT

Dan stelt de ILT voor ook een definitie van gevaarlijke stoffen opnemen. Pas op met verwarring met artikel 12.11 lid 1 onder b. Suggestie voor een ander begrip: "stoffen met gevaarlijke eigenschappen in het afvalstadium" of "stoffen met gevaarlijke eigenschappen in het stadium van hergebruik, recycling of nuttige toepassing

Lid 1

Regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid: regels die ervoor zorgen of een besluit dat ervoor zorgt dat dat degenen die stoffen, mengsels of producten in de handel brengen geheel of gedeeltelijk de financiële of organisatorische verantwoordelijkheid dragen voor het beheer van de van die stoffen, mengsels of producten overgebleven afvalstoffen

ILT

Het instrument EPR is goed, maar dan zou het ook zodanig geregeld moeten zijn dat een producent aanspreekbaar is in de handavingsfase. Het is immers te erkennen dat een individuele producent dit niet kan regelen. Het huidige systeem gaat uit van aansprakelijkheid voor recycling van producten, verpakkingen etc. door individuele producenten. Dit uitgangspunt is niet verdedigbaar gebleken in de handavingspraktijk en is voor individuele producenten ook niet uitvoerbaar. Een voorbeeld: hoe moeten Samsung, Philips en Sony er in de praktijk voor zorgen dat hun producten in de afvalfase correct worden ingezameld en gerecycled als die inzameling en recycling door verschillende spelers geschiedt en die spelers niet per product, niet per producent (laat staan per importeur, want in Nederland zijn er eigenlijk alleen importeurs, die vaak hetzelfde merk/type apparaat importeren) bijhouden wat er is ingezameld en wat er is verwerkt. Dat is alleen mogelijk als je het systeem omdraait.

Uitgangspunt zou kunnen zijn: collectieve inzameling en collectieve passende verwerking. Slechts in hoge uitzondering bij specialistische producten (denk aan zlekenhulsapparatuur) kan een individuele EPR gelden. Maar dan alleen als die producent een goed doordacht en met waarborgen omkleed systeem voorstelt en daarop vooraf goedkeuring krijgt van de Minister. In feite moeten we dus op alle vlakken, waar een EPR geldt/gaat gelden, toe naar een systeem zoals bij verpakkingen. Eén collectieve normadressant geeft duidelijkheid. Indien er meerdere collectieven bestaan dan ontstaan er al problemen. Er wordt niet importeur gebonden ingezameld, dus afrekenen per collectief is op dit moment niet mogelijk.

ILT

TWO Omgeving en Bestuur
Netwerk Leefomgeving en
Wonen

Datum

23 mei 2019

Ops kenmerk

ILT-2019/29494

Lid 6

Bij ministeriële regeling wordt aangegeven welke stoffen, mengsels of voorwerpen in ieder geval, onverminderd het bepaalde in het zevende tot en met het tiende lid, worden aangemerkt als afvalstoffen, indien de houder zich daarvan ontdoet, voornemens is zich daarvan te ontdoen of zich daarvan moet ontdoen.

ILT
TWO Omgeving en Bestuur
Netwerk Leefomgeving en
Wonen

Datum
23 mei 2019

Ops kenmerk
ILT-2019/29494

ILT

In gewijzigde tekst vervalt de mogelijkheid voor de Minister om op individueel niveau een besluit te nemen over status afval of niet. De huidige lijn van rechtsoordeel, in plaats van een besluit wordt voortgezet. De bevoegdheid voor een rechtsoordeel kan bij gemeente, provincie of rijk liggen. Hoewel tot heden bij de beoordeling van vergelijkbare, individuele gevallen geen "verschil in oordeel" heeft plaatsvonden zou in geval van verschillend rechtsoordeel, een besluit dit verschil kunnen uitsluiten, zonder dat daar een regeling voor hoeft te worden gemaakt. Bij de transitie naar de circulaire economie zullen naar verwachting meer oordelen worden gevraagd, met een verhoogde kans op ongelijkheid. Verder wordt in de Nota van toelichting het volgende aangegeven: "Om de overgang naar een circulaire economie te bevorderen is duidelijkheid over het onderscheid tussen materialen die wel en materialen die geen afvalstof zijn voor de actoren in de markt van groot belang".

Lid 7

d) verder gebruik is rechtmatig, inhoudende dat de stoffen, mengsels of voorwerpen voldoen aan alle voorschriften inzake producten, milieu en gezondheidsbescherming voor het specifieke gebruik en dat gebruik niet zal leiden tot over het geheel genomen ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid.

d) het gebruik van de stoffen, mengsels of voorwerpen heeft over het geheel genomen geen ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid.

ILT

Wanneer geen ongunstige effecten voor mens en milieu optreden zijn vaak niet in normen opgenomen. Voor bepaalde stoffen die uit de recycling komen zou een heldere norm duidelijkheid kunnen geven. Voorbeeld: CRT-beeldbuizen waarvan het glas vermalen wordt, leveren een glasstroom op waarin o.a. lood aanwezig is. Vanaf welk gehalte is die glasstroom wel/niet inzetbaar voor recycling? Nu worden daar eindeloze discussies over gevoerd bij de rechter, die er ook maar moeilijk uitkomt. Dit gaat in de toekomst naar verwachting ook spelen voor andere probleemstoffen. Voor zeer zorgwekkende stoffen is in het LAP wel een paragraaf gewijd, maar wettelijke onderbouwing ontbreekt. De ILT pleit voor gebruik van de mogelijkheid tot opstellen van een regeling of indien specifiek individuele toetsing per geval.

Artikel 9.5.2

b. die stoffen, mengsels of producten en de daarvan overgebleven afvalstoffen, na gebruik, in te nemen en te beheren, alsmede de financiële verantwoordelijkheid daarvoor of de verantwoordelijkheid voor het regelen van het afvalbeheer geheel of gedeeltelijk te dragen geheel of gedeeltelijk de financiële of organisatorische verantwoordelijkheid voor het beheer van die stoffen, mengsels of producten overgebleven afvalstoffen te dragen, waarbij de verplichtingen die daaruit voortvloeien tevens kunnen worden uitgevoerd door een organisatie die namens diegene de regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid nakomt;

ILT

Zoals eerder aangegeven zou uitgangspunt kunnen zijn het (laten) instellen van een collectieve uitvoeringsorganisatie, tenzij een individuele producent (aan de hand van vast te stellen criteria) op basis van een uitgebreide beschrijving en met (financiële waarborgen) aannemelijk kan maken dat die producent/importeur zelfstandig invulling kan geven aan de EPR-plicht. Dit wordt nu te veel overgelaten aan goed vertrouwen waarbij de goede uitgangspunten van het systeem niet-handhaafbaar zijn.

Hierbij een voorbeeld ter illustratie: producent/importeur X zet tv's op de markt en moet volgens de huidige regels zorgen dat 65% gescheiden wordt ingezameld en verwerkt. Maar de grote vraag is daarbij hoe X kan garanderen dat specifiek 65% gescheiden wordt ingezameld. De huidige (vast ook de toekomstige) inzameling maakt geen onderscheid naar merken, laat staan naar importeur want dat is niet mogelijk tenzij elke importeur zijn apparaat voorziet van een uniek kenmerk. Voor de producent/importeur maar ook voor de handhaver is het dus onmogelijk te bewijzen dat X die 65% wel/niet gehaald heeft. Laat staan dat de ILT aan X een dwangsom zou kunnen opleggen wegens het niet halen van die norm. X zou met succes bij de rechter het verweer kunnen voeren dat hij het niet in zijn macht heeft aan de norm en dus aan de last onder dwangsom te voldoen (X kan immers niet afdwingen dat alle inzamelaars of verwerkers specifiek zijn tv's registreren, als dat al mogelijk zou zijn).

Vandaar dat het beter zou zijn een systeem te ontwerpen dat als eerste uitgaat van een handhaafbare norm voor een collectieve normadressant. Bij wijze van uitzondering kan een ontheffingsmogelijkheid worden geboden voor individuele producenten van specialistische goederen, die aantoonbaar een eigen inzameling kan regelen. EU-regels staan dit volgens de ILT niet aan in de weg.

Artikel 9.5.2

e. openbaar beschikbare informatie te verstrekken over:

- 1°. de mate waarin die stoffen, preparaten of producten geschikt zijn voor hergebruik en recyclebaar zijn;
- 2°. voorzieningen die er op gericht zijn om die stoffen, mengsels of producten in te nemen voor hergebruik of nuttig toepassing; en
- 3°. afvalpreventiemaatregelen .

ILT

Dit is een regel die in de praktijk geen navolging krijgt. Wordt thans ook niet op gehandhaafd. Moeilijke vraag daarbij is ook wanneer iets recyclebaar is. Nu zijn daar amper handvatten voor en is het moeilijk om daar iets nuttigs qua informatie over te geven. Daar komt bij dat die informatieverstrekking heel erg afhankelijk is van hetgeen de verwerkers/recyclers kunnen. Wat willen die verwerkers eigenlijk weten?

Lastige vragen die ook samenhangen met het feit dat veel van onze afgedankte producten, in geval van elektrische apparatuur en auto's worden geshredderd en daarna in deelfracties worden afgescheiden. Zonder dat de overheid aangeeft welke componenten en fracties tenminste (en in welke kwaliteit) moeten worden afgescheiden. Ook het LAP geeft slechts op hoofdlijnen aan wat gescheiden moet worden en hoe het moet worden verwerkt.

Dan wordt het voor een producent wel lastig te bepalen in welke mate zijn product recyclebaar is en welke voorzieningen gericht zijn op recycling en hergebruik van die afgedankte producten. Ergo, ook hier komt het uiteindelijk aan op de verdere uitwerkingsregels en de mate waarin voor producenten en recyclingbranche duidelijkheid wordt gegeven.

ILT

TWO Omgeving en Bestuur
Netwerk Leefomgeving en
Wonen

Datum
23 mei 2019

Ops kenmerk
ILT-2019/29494

Overigens is het van belang in de uitwerking steeds twee aspecten in het oog te houden. Allereerst natuurlijk het terugwinnen van grondstoffen. En dan niet alleen de meest rendabele, maar ook de zeldzame aardmetalen waarvan terugwinning met het oog op toekomstige uitputting van voorraden ook noodzakelijk is. De overheid heeft daar geen ideeën over, laat staan regels voor. Ten tweede gaat het om afzonderen van schadelijke of gevaarlijke stoffen, waarbij normen moeten gelden (moeten worden ontworpen) waaraan de output moet voldoen. Deze gedachten hebben de facto vooral gevolgen voor de normen/streefcijfers voor recycling, welke zich nu beperken tot kwantiteitsnormen. Daarbij komt bij dat de huidige normen niet iets zeggen over de daadwerkelijke recycling, er wordt immers veelal gemeten naar de input in het eerste recyclingproces, terwijl om de echte recycling te kunnen vaststellen je zou moeten kijken naar output en de bestemming daarvan.

ILT
TWO Omgeving en Bestuur
Netwerk Leefomgeving en
Wonen

Datum
23 mei 2019

Ons kenmerk
ILT-2019/29494

15.35 tot en met 15.41
Tekstueel

ILT

Op meerdere plekken in de tekst dient term afvalbeheersbijdrage te worden vervangen door afvalbeheerbijdrage.

Artikel 15.36

3. Artikel 9.5.2, eerste lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de regels, bedoeld in dat lid, tevens kunnen worden gesteld ten aanzien van de uitvoering van een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid die is opgelegd middels een algemeen verbindend verklaarde overeenkomst.

ILT

De vraag is of deze bepaling consequenties heeft voor het uitgangspunt dat algemeen verbindend verklaarde afvalbeheerbijdrage overeenkomsten privaatrechtelijk gehandhaafd moeten worden.

Memorie van toelichting

A.

3.2 Definities

Om de betekenis van een aantal begrippen te verduidelijken worden via deze wijziging zeven nieuwe definities opgenomen in de kaderrichtlijn. Het gaat om definities van niet-gevaarlijk afvalstoffen, stedelijk afval, bouw- en sloofafval, levensmiddelenafval, materiaalterugwinning, opvulling en regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid. Het merendeel van deze definities bestond al in lagere Europese regelgeving over monitorings- en rapportageverplichtingen. Omwille van de verdergaande harmonisatie van begrippen en een eenduidige verslaglegging over de prestaties van de lidstaten over hun preventiemaatregelen en afvalbeheer zijn de definities nu opgenomen in de kaderrichtlijn. Ook worden vier bestaande definities via de wijzigingsrichtlijn aangepast. Het gaat om de volgende begrippen: bioafval, afvalstoffenbeheer, preventie en opvulling. Voor zover nodig worden de nieuwe en aangepaste definities omgezet in nationale regelgeving.

ILT

Enkele definities in de KRA (niet-gevaarlijk afval, bouw- en sloopafval, stedelijk afval, levensmiddelenafval, materiaalherwinning, opvulling) zijn niet overgenomen in de wijziging Wm zelf. In transponeringstabel staat ook: heeft geen implementatie. In de artikelgewijze toelichting staat als reden dat het alleen voor monitoring en rapportage is en geen medewerking van medeoverheden vragen of dat de term voldoende duidelijk is. De ILT ziet wel meerwaarde bij overnemen van alle definities. Zo dienen de genoemde afvalstoffen te worden gerapporteerd. Hierbij is /kan de bron van gegevens een derde (private) partij. Dan dient voor deze duidelijk te zijn wat hieronder valt. Het begrip Bioafval is overigens wel gedefinieerd.

ILT

TWO Omgeving en Bestuur
Netwerk Leefomgeving en
Wonen

Datum

23 mei 2019

Ons kenmerk

ILT-2019/29494

3.3. Bijproducten en einde afval

Momenteel zijn er voor drie specifieke afvalstromen gedetailleerde EU-einde-afvalcriteria vastgesteld, te weten voor metaalschroot, kringloopglas, en koperschroot. In de wijzigingsrichtlijn is aangegeven dat ten minste voor granulaten, papier, banden en textiel specifieke EU-einde-afvalcriteria door de Commissie moeten worden overwogen.

ILT

De passage "In de wijzigingsrichtlijn is aangegeven dat ten minste voor granulaten, papier, banden en textiel specifieke EU-einde-afvalcriteria door de Commissie moeten worden overwogen" is met wijziging KRA komen te vervallen, dus zou ook uit tekst verwijderd moeten worden.

3.4 Uitgebreide producentenverantwoordelijkheid

ILT

Zie opmerkingen bij Artikel 9.5.2

3.5 Afvalpreventie

Daarom is de kaderrichtlijn uitgebreid met de verplichting voor de lidstaten om verschillende passende maatregelen te nemen om preventie verder te stimuleren. Deze maatregelen richten zich op duurzame productie- en consumptiemodellen en de herbruikbaarheid en repareerbaarheid van producten. Ook moeten de lidstaten het verminderen van het gehalte aan gevaarlijke stoffen in producten bevorderen en moeten recyclers meer inzicht krijgen in de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in producten. Producenten worden om die reden met een verwijzing naar de Europese Verordening inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperking ten aanzien van chemische stoffen (REACH) verplicht om gegevens over de aanwezigheid van zeer zorgwekkende stoffen van de Kandidaatslijst van REACH in hun producten aan te leveren aan de Commissie voor een nog op te zetten database. Daarnaast is aandacht voor het verminderen van de afvalproductie en wordt ook specifiek gekeken naar het tegengaan van levensmiddelenafval in de gehele keten. De productie van levensmiddelenafval moet worden verminderd en voedselschenken moeten worden aangemoedigd. Tot slot wordt aandacht gevraagd voor maatregelen die de productie van zwerfvuil moeten voorkomen en verminderen.

Deze verplichtingen zullen, voor zover nodig, via lagere regelgeving worden geïmplementeerd en deels betreft het feitelijke handelingen waarvoor omzetting in regelgeving niet nodig is.

ILT

In de toelichting staat een aantal concrete acties, die niet direct tot een artikel in de Wm zijn te herleiden. Eventueel wordt dat opgenomen in lagere regelgeving. Onbekend is hoe dit vorm krijgt. Een aantal wordt aangemerkt als "feitelijke handelling" die geen implementatie behoeft. Het zou duidelijkheid geven als deze plichten voor de overheid ook worden opgenomen in de Wm:

- *plicht verminderen gehalte gevaarlijke stoffen in producten;*
- *recyclers meer inzicht te geven in aanwezigheid gevaarlijke stoffen;*
- *stimuleren reparbaarheid en herbruikbaarheid;*
- *waar wordt plicht voor producenten opgenomen om gegevens over aanwezigheid ZZS aan commissie te melden;*
- *tegengaan levensmiddelenafval;*
- *maatregelen minder zwerfafval.*

De term voor zover mogelijk is nog onvoldoende duidelijk of en hoe implementatie van in de KRA opgenomen bepalingen plaats vindt. Zo is voor plicht om meer inzicht in gevaarlijke stoffen (ZZS) alleen in het LAP opgenomen. De toelichting bevat ook termen die wijzen op vrijblijvendheid en geen resultaatverplichting zoals "preventie verder te stimuleren", "bevorderen" en "aandacht voor". Overigens staat wel de passage "productie van levensmiddelenafval moet worden verminderd" zonder concrete maatregel voor opstellen regeling of doelstelling.

3.6 Meer recyclen

Een belangrijke aanleiding voor de herziening van de kaderrichtlijn is het ophogen van de doelstellingen voor voorbereiding voor hergebruik en recycling van stedelijk afval om belangrijke economische, sociale en milieuvoordelen te realiseren en de overgang naar een circulaire economie te versnellen. Belangrijk aspect om de recyclingprestaties van de lidstaten te verhogen is volgens de wijzigingsrichtlijn het beter naleven van de verplichting tot het gescheiden inzamelen van afvalstoffen. Aanvullend op de bestaande verplichting tot het gescheiden inzamelen van papier, metaal, plastic en glas, verplicht de wijzigingsrichtlijn op termijn ook tot het gescheiden inzamelen van textiel, bioafval en gevaarlijke fracties van huishoudelijk afval. Het doel van gescheiden inzamelen is het faciliteren van de nuttige toepassing, waaronder het hoogwaardiger recyclen van afvalstoffen. Om af te mogen wijken van deze verplichting zijn in de wijzigingsrichtlijn voorwaarden opgenomen. Ter implementatie van deze wijzigingen wordt voorgesteld de grondslag voor het voorschrijven van gescheiden inzameling van bepaalde stromen huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen aan te passen.

Met het oog op het verbeteren van voorbereiding voor hergebruik en recycling van afval bepaalt de wijzigingsrichtlijn verder dat gescheiden ingezameld afval in principe niet mag worden verbrand. Verder is bepaald dat tijdens de nuttige toepassing van afval, waar nodig, gevaarlijke stoffen moeten worden verwijderd en dat bij de verwerking van afgewerkte olie voorrang moet worden gegeven aan regeneratie of andere recyclinghandelingen. Bij het voldoen aan de aangescherpte doelstellingen voor stedelijk afval biedt de kaderrichtlijn de lidstaten de mogelijkheid om de termijn waarop aan de doelstellingen moet worden voldaan met vijf jaar te verlengen. Hier zijn strikte voorwaarden aan verbonden.

ILT

TWO Omgeving en Bestuur
Netwerk Leefomgeving en
Wonen

Datum
23 mei 2019

Ops kenmerk
ILT-2019/29494

ILT

De ILT kan uit de huidige voorgestelde wijziging niet opmaken hoe aan een aantal bepalingen die in de gewijzigde KRA staat zal worden voldaan, zoals

- *plicht tot gescheiden inzamelen van papier, metaal, plastic vervolgens ook textiel, bioafval en gevaarlijke fracties van huishoudelijk afval*
- *waar zijn/ worden voorwaarden om af te wijken opgenomen*
- *gescheiden ingezameld afval mag in principe niet worden verbrand*
- *tijdens hergebruik moeten gevaarlijke stoffen worden verwijderd.*
- *verwerking afgewerkte olie voorrang voor regeneratie*

Indien bepalingen al in Nederlandse regelgeving zijn geregeld, dan zou dat in de toelichting kunnen worden vermeld. Daarbij stelt de ILT dat alleen opname in het LAP onvoldoende wettelijke basis biedt om daarop te handhaven.

B. ARTIKELEN

Artikel I

Sommige definities (stedelijk afval; levensmiddelenafval; materiaal terugwinning; en opvulling) hoeven niet in nationale regelgeving te worden opgenomen, bijvoorbeeld omdat deze enkel van belang zijn voor verplichtingen inzake monitoring en rapportage van Nederland als lidstaat en geen medewerking van medeoverheden vragen.

ILT

Enkele definities in de KRA (niet-gevaarlijk afval, bouw- en sloopafval, stedelijk afval, levensmiddelenafval, materiaal terugwinning, opvulling) zijn niet overgenomen in de wijziging Wm zelf. In transponeringstabel staat ook: heeft geen implementatie. In de artikelgewijze toelichting staat als reden dat het alleen voor monitoring en rapportage is en geen medewerking van medeoverheden vragen of dat de term voldoende duidelijk is. De ILT ziet wel meerwaarde bij overnemen van alle definities. Zo dienen de genoemde afvalstoffen te worden gerapporteerd. Hierbij is /kan de bron van gegevens een derde (private) partij. Dan dient voor deze duidelijk te zijn wat hieronder valt. Bij definities van begrippen moet naar een zo groot mogelijke uniformiteit worden gestreefd. Dit geldt zowel nationaal als internationaal voor de verbetering van transparantie en duidelijkheid. Het is niet in te schatten wat exact de effecten zijn van de (kleine) verschillen in definitie. Het begrip Bioafval is overigens wel gedefinieerd.

E

Beoordeeld zal worden voor welke afvalstromen waarvoor gescheiden inzameling op basis van de kaderrichtlijn in beginsel vereist is, van de grondslag in artikel 10.29, tweede lid, Wm gebruik zal worden gemaakt. Indien uitzonderingen voor gescheiden inzameling uit artikel 10, derde lid, van de kaderrichtlijn van toepassing zijn, kan ervoor worden gekozen deze afvalstroom niet in de maatregel op te nemen. Voor de afvalstromen die wel in de maatregel worden opgenomen kan worden bepaald dat van de verplichting tot gescheiden inzameling mag worden afgeweken door burgemeester en wethouders indien aan een van de uitzonderingen uit de kaderrichtlijn is voldaan. Gelet op artikel 10, derde lid, van de kaderrichtlijn moeten afwijkingen van de hoofdregel om gescheiden in te zamelen regelmatig worden getoetst. Zoals hierboven is toegelicht is nu ook al in het LAP opgenomen voor welke afvalstromen bronscheiding noodzakelijk en gewenst is. Het LAP wordt in ieder geval elke 6 jaar herzien en kan ook voorzien in of bijdragen aan de periodieke beoordeling van de afwijkingen van de hoofdregel. Hierbij zal rekening worden gehouden met goede praktijken op het

ILT

TWO Omgeving en Bestuur
Netwerk Leefomgeving en
Wonen

Datum
23 mei 2019

Ons kenmerk
ILT-2019/29494

gebied van de geschelden inzameling van afval en andere ontwikkelingen op het gebied van afvalbeheer.

ILT
TWO Omgeving en Bestuur
Netwerk Leefomgeving en
Wonen

ILT

De ILT vraagt zich af hoe aan de term regelmatig invulling aan gegeven. Als dat tenminste elke 6 jaar is bij elke LAP-wijziging, zou dat expliciet kunnen worden vermeld.

Datum
23 mei 2019

Ons kenmerk
ILT-2019/29494

C. Transponeringstabel

Feitelijke handeling, die geen implementatie zou behoeven:

Bepaling EU-regeling	Hoofddlijn bepaling	Bepaling in Implementatie-regeling of bestaande regeling
Artikel 1, onderdeel 10 (wijziging artikel 9, tweede t/m vijfde lid)	3. De lidstaten monitoren en evalueren de uitvoering van de afvalpreventiemaatregelen	Behoeft naar zijn aard geen implementatie, feitelijke handelingen
Artikel 1, onderdeel 11 (wijziging artikel 10, zesde lid)	Uiterlijk 31 december 2021 dienen de lidstaten bij de Commissie een verslag in over de tenuitvoerlegging	Behoeft naar aard geen implementatie, feitelijke handeling
Artikel 1, onderdeel 13 (nieuw, artikel 11 bis, eerste t/m achtste lid)	3. De lidstaten zetten een doeltreffend systeem op voor de kwaliteitscontrole en traceerbaarheid van stedelijk afval om te waarborgen dat aan de voorwaarden van lid 1, onder c), en lid 2 van dit artikel wordt voldaan	Behoeft geen implementatie, feitelijke handeling
Artikel 1, onderdeel 25, onder b (nieuw artikel 35, vierde en vijfde lid)	4. De lidstaten zetten een elektronisch register of gecoördineerde registers op om de gegevens over de in lid 1 bedoelde gevaarlijke afvalstoffen te registreren, die het gehele geografische	Geen implementatie nodig, feitelijke handelingen (LMA, dient wel te worden aangepast)
Artikel 1, onderdeel 27 (wijziging artikel 37, eerste t/m vijfde lid)	De lidstaten rapporteren de gegevens betreffende de uitvoering van artikel 11, lid 2, onder a) tot en met e), en in artikel 11, lid 3, voor elk kalenderjaar aan de Commissie.	Behoeft geen implementatie, feitelijke handelingen